

И полските болници въ тила на дивизията не можеха да дадатъ потръбната помощ. Санитарниятъ персоналъ не бѣ свикналъ съ техниката на превързването и на първо време бѣше прекалено внимателенъ, затова, въпрѣки голѣмото усърдие, работата не спорѣше. При това, напливътъ отъ ранени бѣше толкова голѣмъ и срѣдствата на болниците — толкова ограничени, че последнитѣ се превърнаха на голѣми превързвачни пунктове или на етапни болници, които гледаха да се освободятъ отъ раненитѣ, за да откриятъ място на новодошлийтѣ.

Тръбва да се забележи, че имаше известна неуредица въ приемането на болните. Нѣмаше органъ за разпределение на ранените, нито въ Бунаръ Хисаръ, нито въ Йено, нито въ Лозенградъ. Войниците отиваха въ която болница имъ попаднѣше.

Евакуирането на ранените ставаше за ония, които могатъ да вървятъ, пеша, а за другите—съ ешелонитъ, които докарваха бойни и хранителни припаси и се връщаха празни. Ешелонитъ, движейки се по опредѣлени маршрути, гледаха да стоварятъ ранените, кѫдето и да било. Поради това на едни места ставаха претрупвания, докато други бѣха по-свободни.

Отъ 12-и до 21-и октомврий, въпрѣки лошиятъ условия, при които пѫтува и се бѣ дивизията, и въпрѣки моралното угнетение, което упражняваха несполучливите бойове, здравното състояние на дивизията бѣше много добро. Това се вижда отъ следната таблица за заболѣлите:

Ч а с т и	О ф и ц е р и				В о и н и ц и			
	Заболѣли	Оздравѣли	Превозени	Умрѣли	Заболѣли	Оздравѣли	Превозени	Умрѣли
2-и Искърски полкъ . . . . .	1	—	—	—	1	6	—	6
5-и Дунавски полкъ . . . . .	—	—	—	—	16	—	15	—
18-и Етърски полкъ . . . . .	—	—	—	—	9	—	9	—
20-и Добруджански полкъ . . .	1	1	—	—	7	1	—	6
45-и полкъ . . . . .	—	—	—	—	3	1	—	2
46-и полкъ . . . . .	—	—	—	—	15	10	—	5
1-и с. с. артилер. полкъ . . .	—	—	—	—	2	—	2	—
1-и не с. с. артилер. полкъ . .	—	—	—	—	5	—	5	—
5-а пионерна дружина . . . . .	—	—	—	—	1	—	1	—
5-а интендантска рота . . . . .	—	—	—	—	—	—	—	8
Всичко . .	2	1	—	—	64	12	44	—